

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7710216837
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7710216837.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcov: 1) B. E., rod. S., nar. X.X.XXXX, bytom trvale bytom C. XXX, 2) A. S., nar. XX.X.XXXX, bytom C. Č..XX, obaja zastúpení A. A. E., advokátom so sídlom AK Z., V. E. H. X, proti žalovaným : 1) B. S., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Č.. XX, 2) B. Q., rod. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Č., V. S. XX, 3) A. S., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, 4) A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom E., V. X. XX, 5) Z. C., nar. X.XX.XXXX, bytom E., V. X. XX, žalovaní 1,2,4. a 5., zastúpení A. K. E., advokátkou so sídlom AK E.Š., V. Š. XX, o určenie, že vec patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 10C/170/2010-223 z 25.11.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) určil, že rodinný dom, zapísaný na LV č. XXX k.ú. C. postavený na parc. reg. „C“ č. 2, ktorý má súpisné č. XX patrí do dedičstva po nebohom A. S., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom C. Č.. XX, ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX (výrok I.), ďalej určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovanou v 1.rade a žalovaným v 5.rade, na základe ktorej previedla žalovaná v 1.rade vlastnícke právo vkladom V 615/10 k rodinnému domu zapísanému na LV č. XXX k.ú. C., postavenému na parcele reg. „C“ č. 2, súpisné č. XX na žalovaného v 5.rade, je neplatná (výrok II.), a že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci (výrok III.).

Vychádzal zo zistenia, že na základe vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, dospel k záveru, že žaloba žalobcov čo sa týka určenia, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nebohom A. S. je dôvodná a z toho dôvodu žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel. Ako predbežnou otázkou sa zaoberal súd aj otázkou platnosti alebo neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovanou v 1. rade a žalovaným v 5. rade dňa 8.12.2010. Súd považuje uvedenú zmluvu za absolútne neplatný právny úkon, pretože táto bola uzavretá podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná v 1. rade si bola dobre vedomá toho, že uvedenú nehnuteľnosť stavala za trvania manželstva so svojim nebohým manželom A. S. a túto skutočnosť zatajila aj v dedičskom konaní, aj napriek tomu, že žalobkyňa v 1. rade sa domáhala určenia, že do dedičstva patrí aj uvedený rodinný dom a teda v rámci zásady, že nikto nemôže previesť na niekoho viac práv ako sám má, súd má za to, že táto zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom a aj v tejto časti súd žalobe vyhovel.

Vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 7.4.2014 žalobcovia navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny a žiadali priznať trovy odvolacieho konania.

O.i. vo vzťahu k výhradám žalovaných v 1., 2., a 4.rade ako sa mal súd zaoberať platnosťou alebo neplatnosťou právneho úkonu uviedli, že darovacia zmluva, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckych práv, je považovaná žalobcami za neplatnú, lebo v evidencii katastra nehnuteľností nemožno zapísať vlastníctvo k predmetnej stavbe rodinného domu v prospech žalovanej v 1. rade a

poručiť A. S. ako ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Zároveň dodali, že žalovaná v 1. rade sa na základe skutočností tvrdených nikdy nestala výlučnou vlastníčkou rodinného domu.

Z uznesenia krajského súdu č.k. 5Co 549/2013-180 zo dňa 24.4.2014 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil mu na ďalšie konanie, pretože rozsudok je nepreskúmateľný a len stroho odôvodnený. Odvolací súd konštatoval, že rozsudok je nepreskúmateľný, z odôvodnenia rozsudku vôbec nevyplýva, ako dospel súd k záveru o určení, že rodinný dom patrí do dedičstva po nebohom A. S., ak súd prvého stupňa odôvodňuje svoje rozhodnutie so zreteľom na vyporiadanie sa s predbežnou otázkou ohľadne platnosti alebo neplatnosti darovacej zmluvy uzavretej medzi žalovanou v 1. rade a žalovaným v 5. rade jednou vetou, ďalšou vetou odôvodnil rozpor s dobrými mravmi ohľadne tejto neplatnosti zmluvy (citované na str. 11 druhý odsek zhora, že „súd považuje uvedenú zmluvu za absolútne neplatný právny úkon, pretože táto bola uzavretá podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi“).

Z čestného prehlásenia žalovanej v 1.rade súd zistil, že s manželom z dôchodku si našetrili na dva pohreby. Manžela pochovala, dala urobiť pomník a druhýkrát ich dala z dôvodu opotrebenia vymeniť. Finančne im nikto neprispel. Prehlásila, že nikdy od svojich detí neprijala žiadnu finančnú pomoc. Dcéra B. jej z Ameriky poslala 200,- USD a obdržali za ne 1.200,- tuzexových poukážok. Prehlásila, že sa s manželom spoločne dohodli, že dom dajú najmladšej dcére Q.. Ťaží ju, že tak neurobili ešte počas života manžela. Po dcérinej smrti sa rozhodla dať dom vnukovi. Chcela tak urobiť hneď po jej smrti, avšak vnuk nebol plnoletý.

Z čestného prehlásenia žalovanej v 2.rade súd zistil, že prehlásila, že jej matka bola zamestnaná, pretože v žalobe sestra tvrdí, že nikdy nepracovala. Predložila v prílohe kópiu rozhodnutia o dôchodku vydaného Sociálnou poisťovňou v r. 1991 a 2013. Taktiež priložila kópiu poštovej poukážky v sume 1.398,- Kčs zaslané na meno deda S. F. od Poľnohospodárskeho nákupného podniku v Košiciach za predaj vlny. Ide o doklad, ktorý dokazuje, že dedo choval ovce, predával vlnu a takýmto spôsobom splácal pôžičku na predmetný dom.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava zo dňa 5.12.2013 súd zistil, že žalovanej v 1.rade bol zvýšený od 1.1.2014 starobný dôchodok na sumu 245,60 € a vdovský dôchodok na sumu 142,40 € mesačne.

Čo sa týka existencie naliehavého právneho záujmu, súd mal za to, že žalobcovia dostatočne preukázali naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáhajú, teda určení, že uvedená sporná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nebohom A. S.. Túto naliehavosť má súd za preukázanú z toho dôvodu, že v dedičskom konaní po nebohom A. S. boli prejednané len cenné papiere, ktorých dedičkou sa stala žalovaná v 1. rade na základe dedičskej dohody, avšak už v tomto dedičskom konaní žalobkyňa v 1. rade namietala túto skutočnosť, kde uvádzala, že do dedičstva po nebohom A. S. má patriť aj rodinný dom č. súp. XX C., ktorý bol postavený na pozemku, kde stál starý rodinný dom, ktorý darovali rodičia žalovanej v 1. rade a tento bol zbúraný a bol postavený nový rodinný dom. Túto skutočnosť má súd za preukázanú hlavne z výpovedí žalobcov v 1., 2. rade, žalovaného v 3. rade ako aj svedkov, ktorí boli v konaní vypočutí. Ide predovšetkým o svedkyňu Z., svedka Z., svedka N. ako aj nepriamo svedka S., ktorí v podstate zhodne uviedli, že majú vedomosť o tom, že po zbúraní domy sa staval nový rodinný dom, ktorého výstavbu zabezpečoval nebohý A. S.. Túto skutočnosť uviedol vo svojej výpovedi aj svedok A. R., ktorý však uviedol, že pri stavbe rodinného domu pomáhal aj starý dedo F.. Čo sa týka výpovede svedkyne D. R., tak súd poukazuje na to, že táto jednoznačne nevedela uviesť, či stavbu rodinného domu zabezpečoval výlučne nebohý dedo F. s manželkou alebo aj nebohý A. S.. To, že v skutočnosti ide o nový rodinný dom, súd má za preukázané aj z darovacej zmluvy zo dňa 10.6.1963, na základe ktorej S. F. daroval svoj všetok nehnuteľný majetok zapísaný v pozemkovej knihe kat. úz. obce C. v celku, to jest v skutočnosti starý dom č. súpisné XX žalovanej v 1. rade. Vzhľadom na to, že podľa názoru súdu žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na určení, že uvedená nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nebohom A. S., súd žalobe vyhovel.

Súd na základe vykonaného resp. doplneného dokazovania, čo sa týka skutočností, či uvedený rodinný dom stavala žalovaná v 1.rade s nebohým manželom, súd poukazuje aj na výpoveď žalovanej v 2.rade na pojednávaní dňa 26.9.2014, kde táto uviedla, že mali veľmi dobrých rodičov, veľmi ich podporovali. Oni postavili dom, prvý dom postavili tak, že nikto v ňom nebýval, ani otec, ani matka a dostal ho ich 23-ročný brat, keď sa oženil. Teda sama žalovaná v 2.rade poukázala na to, že aj následne ešte ich rodičia postavili rodinný dom, teda nemohol byť nebohý A. S. chorý a alkoholik tak, že by nemohol sa zapájať do prác na stavbe rodinného domu. A aj z uvedených dôvodov návrhu vyhovel.

Súd sa zaoberal aj námietkami žalovaných uvedených v odvolaní s ktorými sa mal na základe uznesenia krajského súdu vysporiadať. K námietke, že súd nebral do úvahy výpoveď žalovanej B. S., súd poukazuje na to, že táto bola vypočutá na pojednávaní, ktorého sa zúčastnila len raz. Uviedla, že

vie, čo je predmetom konania, že sa jedná o rodinný dom, ktorý darovala svojmu vnukovi, pričom uviedla, že tento dom staval jej otec. Podľa názoru súdu, výpoveď žalovanej a tvrdenia v nej uvedené, boli následne upresnené a aj vyvrátené tak výpoveďami svedkov, účastníkov konania ako aj listinnými dôkazmi v rozsahu potrebnom nato, aby súd zistil, že uvedená nehnuteľnosť bola postavená za trvania manželstva obidvoma manželmi. Čo sa týka tvrdenia žalovaných o dôveryhodnosti svedkov B. Z. B. B. Z.X., ktorí boli vypočutí na pojednávaní dňa 16.10.2012, súd poukázal na to, že výpoveďami ďalších svedkov, ako aj účastníkov konania, nemožno dospieť k záveru, že sú nepravdivé, naopak aj listinné dôkazy predložené v konaní potvrdzujú pravdivosť ich tvrdení. Súd mal za preukázané, že tento pôvodný rodinný dom bol následne zbúraný do základov a na jeho mieste v r. 1964 až 1966 bol postavený nový murovaný rodinný dom, ktorý bol postavený žalovanou v 1.rade a porúčiteľom A. S. počas trvania ich manželstva. Taktiež má súd za preukázané, že pôžičky, ktoré mal získať S. F. na stavbu rodinného domu mu boli poskytnuté iba formálne, nakoľko v čase predkladania žiadosti podľa názoru súdu iba on splňal podmienky na jej získanie, avšak skutočnosti s ohľadom na vek S. F. a jeho zdravotného stavu, tieto pôžičky aj po smrti jeho manželky splácali porúčiteľ A.H. S. a jeho manželka B. S. a to z príjmov, ktoré získal porúčiteľ A. S. z pracovnej činnosti ako aj z predaja hospodárskych zvierat, ktoré choval. O skutočnosti, že stavba bola realizovaná z prostriedkov patriacich do BSM porúčiteľa a jeho manželky svedčí taktiež potvrdenie Obce C. zo dňa 31.5.2014, z ktorého vyplýva, že žalovaná v 1.rade sa cíti byť vlastníčkou novej stavby rodinného domu č.súpisné XX, nakoľko ho postavila a teda ani v r. 2004 netvrdila, že výstavbu rodinného domu realizovali jej rodičia S. F. s manželkou. Podľa názoru súdu stavba rodinného domu je spôsobilým predmetom vlastníckeho práva. Bola vytvorená výstavbou počas trvania manželstva porúčiteľa so žalovanou v 1.rade a teda vznikla spoločnou prácou a zo spoločných finančných prostriedkov za trvania manželstva. V danom prípade súd má za preukázané, že porúčiteľ A. S., ako aj žalovaná v 1.rade, nadobudli uvedené vlastníctvo k rodinnému domu originálnym spôsobom t.j. výstavbou nového rodinného domu a teda má za to, že tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva žalovanej v 1.rade a porúčiteľa A. S.E.. Súd skúmal aj ďalšie skutočnosti uvádzané v odvolaní žalovaných, že účastníkmi tohto konania mal byť aj ďalší účastníci a to všetci, ktorí boli účastní v dedičskom konaní po nebohom A. S. a z dedičského rozhodnutia D 1514/95 zo dňa 7.10.1997 súd zistil, že všetci účastníci, ktorí boli účastníkmi dedičského konania sú aj účastníkmi v tomto konaní s tým rozdielom, že po nebohej P. Q. C., ktorá bola účastníčkou dedičského konania, nastúpili žalovaný v 4.rade ako jej manžel a žalovaný v 5.rade syn, na ktorého žalovaná v 1.rade mala previesť uvedenú nehnuteľnosť.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie žalobcovia uniesli dôkazné bremeno na rozdiel od tvrdenia žalovaných a že títo dôkazné bremeno neuniesli a preto určil, že uvedená nehnuteľnosť rodinný dom postavený v období od r. 1964 do r. 1966 patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva porúčiteľa A. S. a žalovanej v 1.rade, pretože tento postavili za trvania manželstva.

Citoval § 39 O.z. a zaoberal sa aj otázkou platnosti a neplatnosti darovacej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou v 1.rade a žalovaným v 5.rade. Súd uvedenú zmluvu zo dňa 8.12.2010 považoval za absolútne neplatný právny úkon, pretože žalovaná v 1.rade ako darkyňa v čase darovania nebola výlučnou vlastníčkou stavby rodinného domu č.súp.XX a platí zásada, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má. Z uvedeného dôvodu teda nemohla žalovaná v 1.rade platne previesť vlastnícke práva k tejto stavbe na žalovaného v 5.rade a podľa názoru súdu takýto právny úkon je absolútne neplatný, nakoľko svojím obsahom a účelom odporuje zákonu resp. tento obchádza. Súd považuje tento právny úkon za absolútne neplatný aj s poukazom na ust. §123 OZ, z ktorého vyplýva, že iba vlastník je oprávnený v medziach zákona nakladať s predmetom svojho vlastníctva, pričom predmetná stavba rodinného domu č. súp. 11 v obci C..

V podanom odvolaní žiadali žalovaní, aby krajský súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietne a priznal im trovy konania.

Prvostupňový súd opäť pochybil vo svojom rozhodnutí a ide o nesprávne právne posúdenie veci.

Prvostupňový súd sa dôsledne nevyssporiadal ani so skutočnosťou, že nebral do úvahy výpoveď žalovanej B. S., ktorá skutočne presne a pravdivo opísala všetky skutočnosti, ktoré sa jej priamo dotýkali a aj skutočnosť, kto postavil tento rodinný dom, ktorý patril jej a z tohto dôvodu ho darovala svojmu vnukovi a ona samotná uviedla, že dom staval jej otec. Nevidia dôvod, prečo prvostupňový súd nevyhodnotil tento dôkaz, ktorý je hodnoverný, v prospech nich žalovaných, ale prvostupňový súd vyhodnotil len dôkazy, ktoré boli podľa jeho názoru v prospech žalobcov a v podstate aj v tomto zmysle vo veci rozhodol.

Mali za to, že žalovaná v 1.rade bola priamo účastníčkou výstavby rodinného domu, mala priamo vedomosti o tom, kto staval ten rodinný dom a akým spôsobom na rozdiel od svedkov, ktorí len

sprostredkovane mohli mať vedomosti o výstavbe rodinného domu, pričom v konaní nebolo preukázané, aby rodinný dom staval A. S. a aj napriek tomu, prvostupňový súd uveril výpovedi týchto svedkov a nie ostatným dôkazom a výpovediam, ktoré svedčili v prospech žalovaných.

Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení uvádza, že má za preukázané, že pôvodný dom, ktorý bol zbúraný do základov bol postavený žalovanou v 1.rade a porúčiteľom A. S. počas trvania ich manželstva, avšak ničím neodôvodnil, na základe čoho má súd preukázané vyššie uvedené skutočnosti. Navyše opätovne poukázali na tú skutočnosť, že tento dom mal byť postavený podľa vyhodnotenia prvostupňového súdu žalovanou v 1.rade a porúčiteľom A. S., pričom žalovaná v 1.rade žije, bola toho účastná a jednoznačne poprela tú skutočnosť, aby dom bol postavený ňou a jej manželom, ktorá skutočnosť je podľa ich názoru rozhodujúca v tejto veci a o túto skutočnosť sa mal opierať aj prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí.

Taktiež skutočnosť, ktorú odôvodnil prvostupňový súd, že pôžičky, ktoré mal získať S. F. na stavbu rodinného domu boli len formálne, je zarážajúca, keďže bolo jednoznačne preukázané, že túto pôžičku získal a dostal S. F., použil ju na výstavbu rodinného domu, pričom bol schopný tento dom stavať.

Je jednoznačné, že v tomto období, keď sa domy stavali, pomáhala pritom aj rodina, aj príslušníci, čo bolo na dedine bežné, avšak deti žalovanej v 1.rade a to žalobcovia v 1. a 2.rade boli ešte malí a pri dome vypomáhať nemohli, tak ako uviedla žalovaná v 2.rade, že mali vtedy 12, 13 a 8 rokov a žalobkyňa v 1.rade chodila do školy do Sniny a doma bola iba v sobotu a v nedeľu išla spať.

Čo sa týka výpovedí svedkov Z., jedine táto tvrdila, že dom staval aj manžel B. S., ide však o krstnú matku žalobkyne v 1.rade a mali za to, že táto výpoveď ako aj sčasti výpoveď jej manžela je špekulatívna a účelovo vykonštruovaná, v snahe privodiť žalobkyni v 1.rade lepší prospech, keďže týchto svedkov navrhla vypočuť práve ona. Všetci ostatní svedkovia ako aj žalovaná v 1.rade a 2.rade tvrdia, že dom staval práve S. F., prípadne sa na tieto okolnosti nepamätajú.

Bolo jednoznačne preukázané, že S. F. aj s manželkou ich všetkých ako svoje deti podporovali a A. S. zarábala na tú dobu iba 600 Sk, pričom ledva uživil svoje deti, veľa pil a bol chorľavý, bolo preukázané aj to, že celý dom financoval S. F. s manželkou aj to, že zobrali pôžičku na tento dom, ktorú potom splácali. V neposlednej rade poukázali aj na to, že prvostupňový súd neskúmal vo svojom rozhodnutí, že či A. S. nadobudol vôbec vlastníctvo a akým spôsobom, keďže vlastníctvo sa nejakým spôsobom nadobúda v zmysle zákona, avšak v tomto konaní nebolo absolútne preukázané, že by A. S. toto vlastníctvo nadobudol, teda dom č. XX a ani akým spôsobom.

Mali za to, že pri takto vyhodnotenej dôkaznej situácii, na ktorú mal prvostupňový súd prihliadať, neuniesli žalobcovia dôkazné bremeno.

Žalobcovia navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Žiadali priznať trovy odvolacieho konania 97,58 € na účet A. E..

Vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že stavba rodinného domu č. súp. XX nie je totožná so stavbou, ktorú získala žalovaná v 1.rade do svojho výlučného vlastníctva darom od svojich rodičov a to na základe darovacej zmluvy spísanej vo forme notárskej zápisnice zo dňa 10.7.1963, ktorá stavba bola následne zbúraná, čo bolo preukázané a vyplýva z výpovedí svedkov v súdnom konaní.

Žalobkyňa v 1.rade už v rámci dedičského konania po porúčiteľovi A. S. pod sp.zn. Dnot 437/95 poukázala svojim listom zo dňa 20.9.1995 na to, že predmetom dedičského konania má byť aj predmetný rodinný dom č. súp. XX v obci C., keďže notár z dôvodu, že nebol dom zapísaný na LV nezarátal a neprejednal tento dom v rámci dedičského konania. K zápisu stavby rodinného domu č. súp. XX na parcele č. 2 na LV XXX okres Sobrance, obec C. došlo až v roku 2004 žalovanou v 1.rade po Zázname 407/04. Vlastnícke právo sa nepremlčuje, a preto nárok žalobcu nie je premlčaný. Stavba rodinného domu č. súp. XX má patriť do dedičstva po porúčiteľovi A. S.. Ďalej vo vyjadrení reprodukovujú výpovede svedkov Z., B. S. s tým, že svedkyňa Z., ktorá je krstnou mamou žalobkyne v 1.rade svojou výpoveďou nepotvrdila skutočnosti žalobcov. Svedok A. R. sa snažil účelovo meniť svoju výpoveď na základe otázok žalovanej v 2.rade o tom, že starý otec žalobcov v 1., a 2.rade S. F. mal veľký majetok. Táto svedecká výpoveď je nepresná. Vlastníctvo bolo preukázané a to výstavbou rodinného domu žalovanou v 1.rade a jej nebohým manželom porúčiteľom A.Á. S. počas trvania manželstva v súlade s § 132 ods.1 O.z. Postavená stavba je novovytvorenou vecou. Žalobcovia zastávajú názor, že do dedičstva po porúčiteľovi A. S. patrí stavba rodinného domu č. súp. XX ako celok s tým, že v rámci dedičského konania po porúčiteľovi A. S. v súlade s § 175l ods.1, 2 O.s.p. notár ako súdny komisár v prvom rade vyporiada BSM zaniklé smrťou porúčiteľa a ďalší podiel na tejto nehnuteľnosti vo výške 1/2 z celku prejedná v rámci vyporiadania dedičstva po porúčiteľovi A. S.Á.. V čase, keď porúčiteľ spolu so žalovanou v 1.rade stavali predmetný rodinný dom č. súp. XX v obci C., žalobkyňa v 1.rade bola študentkou strednej školy, mala 16 rokov, resp. 17 rokov a pomáhala svojmu otcovi na tejto stavbe. Žalobca v 2.rade v čase, keď

sa staval rodinný dom mal 13 rokov a chodil s otcom lámať kamene na cokeľ spolu so svojim nebohým otcom A. S. chodil do tehelne v E.. Preto bolo preukázané tak ako aj súd prvého stupňa, pričom rodinný dom č. súp. XX je spôsobilým predmetom vlastníckeho práva.

Odvolačný súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania), preskúmal rozsudok podľa § 212 ods.1, 2 písm.d/, 3 O.s.p. a zistil, že rozsudok je vecne správny a odvolací súd ho potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., keďže súd úplne zistil skutkový stav veci, správne vec právne posúdil, odôvodnenie má podklad v zistených skutočnostiach, ktoré tvoria skutkový stav a odvolací súd sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani skutočnosť uvedená v odvolaní navrhovateľky.

Ani jeden zo žalovanými uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorej by bolo potrebné rozsudok zrušiť, keďže nebolo zistené, aby žalobcovi bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t.j. žeby v dôsledku procesného postupu súdu alebo jeho rozhodnutia žalobca nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané mu O.s.p.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvého stupňa nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

Súdom vykonané dôkazy boli dostatočným podkladom na úplné zistenie skutkového stavu, čo je nepochybne zrejmé z obsahu spisu.

Súd vykonal všetky navrhovateľkou navrhnuté dôkazy, tieto boli dostatočným podkladom na úplné zistenie skutkového stavu, čo je nepochybne zrejmé aj z obsahu spisu. Odvolacie konanie nadväzuje na prvostupňové, predstavuje jeden celok a nebol dôvod dopĺňať dokazovanie odvolacím súdom podľa § 213 ods.3 O.s.p.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti

(dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Súd použil správny právny predpis a správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že žalovaní v odvolaní i keď tvrdia skutočnosť a namietajú, že rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, tento dôvod nepreukázali.

Podľa § 120 ods.1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa v odvolacom konaní vedenou pod sp.zn. 5Co/549/2013 a to uznesením zo dňa 24.4.2014, súd doplnil dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v súlade s § 132 O.s.p. a z čestného prehlásenia žalovanej v 1.rade predovšetkým zistil, že s manželom z dôchodku si našetřili na dva pohreby, dala aj urobiť pomník, finančne im nikto neprispel, dcéra B. jej z Ameriky poslala 200 USD a obdžžali za ne 1200 tuzexových poukázok, s manželom sa spoločne dohodli, že dom dajú najmladšej dcére Q., chcela tak urobiť hneď po jej smrti. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava z 5.12.2013 súd zistil, že žalovanej v 1.rade bolo od 1.1.2014 starobný dôchodok zvýšený na sumu 245,60 € a vdovský dôchodok na sumu 142,40 €. Taktiež bolo preukázané, že žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem na určení vlastníctva a to, že rodinný dom patřil do dedičstva po neb. A. S., nar. XX.X.XXXX. Z výpovedí svedkov nepochybne vyplynulo (svedkyňa Z.Ď., Z., svedok N. a nepriamo svedok S.), že po zbúranom dome sa staval nový rodinný dom, ktorého výstavbu zabezpečoval nebohý A. S., výrazne finančne zabezpečoval všetky práce a materiál. Súd popísal, prečo neuveril niektorým svedkom v určitých častiach ich výpovede a po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že zo skutkových zistení vyvodil správne právne závery. Nedošlo k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov konania, ale aj z hľadiska závažnosti vyhodnotil pravdivosť a vierohodnosť svedeckých výpovedí spôsobom podľa § 132 až § 135 O.s.p.

Napokon žalovaná v 2.rade pripustila na pojednávaní 26.9.2014, že mali veľmi dobrých rodičov, veľmi ich podporovali a oni postavili dom, prvý dom postavili tak, že nikto v ňom nebyval ani otec ani matka a dostal ho ich 23.ročný brat, keď sa oženil. Ona sama poukazovala na to, že aj následne ešte ich rodičia postavili ďalší rodinný dom, teda nemohol byť nebohý A. S. chorý a alkoholik tak, že by nemohol sa zapájať do prác na stavbe rodinného domu. Predmetný dom nikdy nepatřil žalovanej v 1.rade a keďže vlastnícke právo je nepremlčateľné, po zápise stavby rodinného domu na LV každý sa môže domáhať opätovného prejednania novoobjaveného majetku po poručiteľovi z dedičov, čo žalobcovia aj napokon podaním žaloby urobili.

O.i. vzhľadom na ust. § 175l ods.1, 2 O.s.p. do dedičstva po poručiteľovi A. S. patřil uvedená stavba rodinného domu č. súp. XX kat.úz. C.B. ako celok a následne treba vypovedať BSM zaniklé smrťou poručiteľa a ďalší podiel na tejto nehnuteľnosti vo výške 1/2 z celku prejedná sa v rámci vyporiadania dedičstva po poručiteľovi A. S., čo z úradnej povinnosti doteraz nemohol urobiť notár (§ 150 O.z.).

O.i. súd prvého stupňa aj jasne vysvetlil pri vierohodnosti výpovede svedkov, že žalobkyňa v 1.rade v čase stavby domu bola študentkou strednej školy, mala asi 16 rokov a pomáhala svojmu otcovi na stavbe, žalobca v 2.rade, keď sa staval dom, dovřšil vek 13 rokov a teda obidvaja si mohli pamätať priebeh financovania tejto stavby.

Odvolací súd s poukazom na § 151 ods.3, § 224 ods.1 O.s.p. nemohol rozhodnúť o trovách odvolacieho konania, ktoré rozhodnutie si vyhradil osobitným uznesením súd prvého stupňa.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.